CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 4r-5962/2025 Judecătoria Orhei, sediul Central
4-25046033-03-4r-28112025 Judecător: Viorica Severin

D E C I Z I E
În numele Legii

12 mai 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord
În componență:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecători: Aurelia Andronache și Victoria Robu

examinând în ordine de recurs, recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Orhei, Ion Parfene, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 23 octombrie 2025, adoptată în cauza contravențională la contestația depusă de Popov Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din 16.03.2025, adoptate în baza art. 238 alin. (2) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

La 16.03.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Orhei, Ion Parfene, în privința lui Popov Ion a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că, la 16.03.2025, ora 1:08, aflându-se în str. sat. Bulăiești, a parcat neregulamentar automobilul de model ,,BMW,, nr/î *****, prin ce, a încălcat pct. 125 a Regulamentului circulației Rutiere.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Orhei, Ion Parfene, din 16.03.2025, Popov Ion a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravențional la o amendă în mărime de 18 unități convenționale, echivalent a 900 lei.

Popov Ion, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 16.03.2025, le-a contestat în ordinea art.448 Cod contravențional.

Contestația a fost expediată în adresa Judecătoriei Orhei, sediul Central pentru examinare conform regulilor de competență statuate la art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 23 octombrie 2025 a fost admisă contestația, fiind anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 406659 din 26(16).03.2025 şi decizia agentului constatator din aceeași dată, prin care Popov Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravențional, cu încetarea procesului, pe motivul nulității absolute.

Exercitarea căilor de atac:

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Ion Parfene a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 23 octombrie 2025.

În motivarea recursului s-a invocat că soluția instanței privind nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție este una eronată, menționând că rectificările în procesul-verbal cu privire la contravenție au fost efectuate în corespunderile cu prevederile art. 248-250 Cod de procedură penală.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului agentului constatator, părțile nu au înaintat referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu argumentele invocate în recurs Colegiul penal conchide că recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Orhei, Ion Parfene, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 23 octombrie 2025 este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea hotărârii și adoptarea unei noi hotărîrii, din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii admite recursul, casînd hotărîrea atacată, parțial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri.

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

Deci, dispozițiile art. 466 lit. d) Cod contravențional, care statuează că, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare.

Conform art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Potrivit prevederilor art. 462 alin. (1) Cod contravențional, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

În motivarea soluției adoptate Colegiul penal constată că prima instanță examinând contestația depusă de Popov Ion în mod eronat a ajuns la concluzia privind încetarea procesului contravențional, din motivul existenței temeiurilor de nulitate absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 406659 și decizia din 16.03.2025, adoptată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Ion Parfene, în privința lui Popov Ion în baza art. 238 alin. (2) Cod contravențional din motivul admiterii în procesul-verbal cu privire la contravenție rectificări, adăugiri și alte modificări, conform art. 443 alin. (7) și alin. (9) Cod contravențional, și anume rectificarea datei întocmirii și indicarea eronată (incertă) a cuantumului amenzii stabilite.

La acest capitol, Colegiul penal relevă că, potrivit art. 445 alin. (1) Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenționale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Totodată, alin. (2) al aceluiași articol prevede că celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei

În sensul art. 461 alin. (2) Cod contravențional, procesul contravențional poate fi încetat şi în alte cazuri decât cele prevăzute la alin.(1) doar dacă se constată că lipsa unei menţiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție afectează în mod esențial fondul cauzei şi aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.

Raportând prevederile legale menționate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal apreciază că concluzia primei instanței nu corespunde exigențelor legale, întrucât, potrivit art. 445 alin. (1) Cod contravențional, doar omisiunea de a indica data întocmii atrage nulitatea absolută a procesului-verbal, iar indicarea eronată a datei întocmirii, constituie o eroare mecanică, ce nu poate fi calificată drept o neregularitate esențială, ci urmează a fi apreciază prin prisma temeiurilor de nulitate relativă prevăzută la art. 445 alin. (2) Cod contravențional.

Totodată, Colegiul penal reține că nici indicarea eronată a cuantumului amenzii în procesul-verbal cu privire la contravenție nu constituie, prin ea însăși, temei de nulitate absolută a actului. Or, o asemenea neconcordanță nu se regăsește printre cazurile expres și limitativ prevăzute de art. 445 alin. (1) Cod contravențional, iar pentru a atrage nulitatea relativă, în sensul alin. (2) al aceluiași articol, este necesar ca încălcarea să afecteze în mod esențial fondul cauzei și să nu poată fi înlăturată de instanța de judecată.

În speță, indicarea eronată a cuantumului amenzii reprezintă o eroare materială ce poate fi verificată și corectată de către instanța de judecată prin raportare la norma contravențională reținută în sarcina făptuitorului și limitele sancțiunii prevăzute de lege.

Mai mult, potrivit art. 458 Cod contravențional, instanța de judecată, examinând cauza contravențională, este în drept să verifice legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și a sancțiunii aplicate, inclusiv să modifice sancțiunea în limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, eroarea privind cuantumul amenzii nu afectează în mod esențial dreptul la apărare al persoanei și nici posibilitatea instanței de a stabili corect situația de fapt și de drept, motiv pentru care aceasta nu poate constitui temei pentru încetarea procesului contravențional.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră că instanța de fond a interpretat și aplicat eronat prevederile art. 445 Cod contravențional, motiv pentru care hotărârea contestată urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de anulare a deciziei de sancționare și de încetare a procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale.

Totodată, Colegiul penal relevă că pronunțarea unei noi hotărâri în ordine de recurs nu conduce la agravarea situației juridice a contravenientului, întrucât prin soluția adoptată se dispune anularea sancțiunii contravenționale aplicate prin

decizia agentului constatator și încetarea procesului contravențional, fără instituirea unor noi obligații sau măsuri restrictive în sarcina acestuia.

Prin urmare, este pe deplin respectat principiul *non reformatio in peius*, consacrat atât de legislația națională, cât și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În continuare, Colegiul reține că potrivit art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Conform art. 5 alin. (1) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decît în conformitate cu legea contravențională.

Potrivit art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa.

Conform art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Conform art. 375 alin. (1) și (2) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cît vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Conform art. 381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Constatarea faptei contravenționale, potrivit art. 440 alin.(1) Cod contravențional, înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate

dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. **(2)** În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. **(3)** Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Conform art. 425 alin. (7) Cod contravențional, procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest sens instanța de recurs reamintește că, în conformitate cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în

fapta comisă a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

La caz Colegiul reține că, instanța de fond până a pronunța hotărârea urma să analizeze procesul-verbal cu privire la contravenție, dar și probele acumulate de agentul constatator prin prisma art. 425 Cod contravențional și art. 100-101 Cod de procedură penală, în special prin coroborare, pentru a verifica temeinicia acuzațiilor aduse, ceea ce instanța de fond nu a făcut în hotărârea adoptată.

În acest sens instanța de recurs notează că instanța inferioară urma să determine legalitatea și temeinicia sancționării lui Popov Ion în baza art. 238 alin. (2) Cod contravențional, în raport cu suportul probator prezentat de către agentul constatator ce ar demonstra incontestabil existența faptei contravenționale în acțiunile persoanei în a cărei privință a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție.

Respectiv, analizând materialele dosarului agentul constatator nu a prezentat careva probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra că Popov Ion se face vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravențional.

Prin urmare, lipsa datelor obiective cu privire la fapta descrisă în procesul-verbal cu privire la contravenție, face imposibilă stabilirea încălcărilor imputate lui Popov Ion, în timp ce acesta invocă că fapta contravențională reținută în sarcina sa - lipsește.

În această ordine de idei, instanța de recurs explică faptul că agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal/deciziei, rol care în speța dedusă judecății nu a fost realizat, iar în consecință devin aplicabile prevederile art. 375 alin. (3) Cod contravențional, care stabilește că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional. Or, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional/decizie. Respectiv, atât timp cât faptele descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, astfel fiind aplicabil principiul de drept *in dubio pro reo*.

Totodată, potrivit practicii CEDO *(hotărîrea pronunțată în cauza Salabiaku c. Franței și cauza Anghel c. României)* Curtea a statuat și faptul că, prezumțiile de fapt și de drept sunt recunoscute în toate sistemele juridice, fiind permisă utilizarea acestora și în materia contravențională pentru dovedirea vinovăției făptuitorului, cu respectarea unor limite rezonabile, ținînd cont de gravitatea mizei și prevăzînd drepturile apărării. Prin urmare, prezumția de

nevinovăție a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție/decizie ***nu are un caracter absolut****,* prezumția de veridicitate putînd opera pînă la limita la care prin aplicarea ei nu s-ar ajunge în situația ca persoana învinuită de săvîrșirea faptei să fie pusă în imposibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal/decizie. Deci, în lipsa unor mijloace de probă care să confirme situația de fapt reținută în procesul-verbal cu privire la contravenție/decizie, nu poate fi aplicată prezumția de temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenție/deciziei.

La fel instanța de recurs reține că, în cauza *(Ozturk vs. Germania)* și cauza *(Anghel vs. României)* Curtea a statuat că, mențiunile agentului constatator înserate în procesul-verbal cu privire la contravenție/decizie nu constituie prin sine o probă, ci dimpotrivă, acestuia îi revine sarcina de a dovedi temeinicia și legalitatea procesului-verbal/deciziei.

Astfel, în măsura în care decizia de constatare/sancționare a contravenției nu este susținută de dovezile în baza cărora s-a întocmit, iar contravenientul respinge învinuirile aduse, nu se mai poate susține temeinicia procesului-verbal/deciziei fără a se încălca prezumția de nevinovăție instituită de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. Or, potrivit practicii CEDO în cauze referitoare la contravenții sunt aplicabile prevederile art. 6 din CEDO, cu toate garanţiile conferite de acesta, contravenientul beneficiind de prezumția de nevinovăție *(cauza Anghel c. României)*, sarcina probei revenind organului constatator, cu respectarea în acest mod a principiului egalității armelor.

Reieșind din cele relevate, Colegiul penal notează că potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că prima instanță în mod pripit, unilateral și arbitrar a examinat cauza contravențională, fapt ce a determinat adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, din care considerente aceasta urmează a fi casată, , cu adoptarea unei hotărâri noi, prin care contestația depusă de Popov Ion urmează a fi admisă, cu anularea deciziei de sancționare din 16.03.2025 și încetarea procesului-contravențional, din lipsa faptului contravenției.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. b), art. 474 Cod contravențional, Colegiul penal,

D E C I D E:

Recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Ion Parfene declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 23 octombrie 2025 prin care a fost admisă contestația, fiind anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 406659 din 26(16).03.2025 şi decizia agentului constatator din aceeași dată, prin care Popov Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravențional, cu încetarea procesului, pe motivul nulității absolute, se admite, din alte motive decât cele invocate, cu casarea hotărârii contestate și cu pronunțarea unei hotărâri noi după cum urmează:

Contestația depusă de Popov Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din 16.03.2025, adoptate în baza art. 238 alin. (2) Cod contravențional, se admite.

Se anulează decizia de sancționare emisă de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Ion Parfene din 16.03.2025 în privința lui Popov Ion în baza art. 238 alin. (2) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**